

2 pôstna nedeľa 2026 A

AI Indický filozof Rabindranath Tagore si priniesol z ciest po Európe zmiešané dojmy. Tvrdil, že v Európe sa stretol s kresťanstvom na nedele a sviatky a s pohanstvom na ostatné dni týždňa. Nepostrehol v Európe súvislosť medzi kresťanskou vierou a životom. Nadobudol presvedčenie, že viera sa stáva len spomienkou na minulosť, na kult predkov, neprijíma sa dnes aktívne, nepristupuje sa k nej časovo, nečerpá sa z nej to, čo sa o nej hovorí. Pri stretnutí s kresťanmi nemal pocit, že viera je niečo, čo ich obohacuje. To všetko preto, že aj keď ľudia hovoria, že sú veriaci, nežijú podľa toho. Hovoria, že veria v Boha, ale prakticky slúžia mamone.

KE Dnešné evanjelium nám pripomína koho máme skutočne a prakticky poslúchať. Na vysokom vrchu počujú učenici hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie; počúvajte ho.“

DI Ježiš si pre udalosť svojho premenenia vyberá vysoký vrch, vyberá si toto odľahlé miesto a samotu. Ježiš berie učeníkov preč od hluku a činností každodenného života. Nezjavuje sa na veľkom trhovisku a pred veľkým zástupom ľudí. Nerobí politickú kampaň. To, čo majú učenici pochopiť, je celkom nezvyčajné. Ježiš je Boží Syn, nielen obyčajný človek. Zároveň im je povedané, aké dôsledky má tento Ježišov vzťah k Bohu Otcovi aj pre nich samotných. Čnosť poslúchať vychádza z jeho synovstva Bohu. Od jeho vzťahu k Bohu Otcovi závisí jeho význam pre ľudí. Keď sa Ježišovi odoprie Božie synovstvo, stráca sa všetko, čo mu patrí. Potom Ježiš stráca svoj osobitný význam pre svet a jeho možnú spásu.

PAR V súvislosti s poslušnosťou svätý Bazil rozlišuje tri dispozície, s ktorými je možné poslúchať:

- 1, zo strachu pred trestom, a to je postoj otroctva;
- 2, z túžby po odmene, a to je postoj nájomníka;
- 3, z lásky, a to je postoj Božieho dieťaťa, ktoré vie ako ho Otec miluje.

Poslušnosť sa spája s láskou. V Ježišovi žiari synovská láskyplná poslušnosť v najvyššej a nekonečnej miere. Z biblického hľadiska je v poslušnosti dôležitejší kladný prvok - plnenie Božej vôle /aktívny postoj/ – oproti zápornému prvku - neplnenie vlastnej vôle /pasívny postoj/. V modlitbe Otče náš sa modlíme: "Bud' vôľa tvoja.", nie nebud' vôľa moja. Prosíme o niečo kladné, konštruktívne, nie záporné. A ešte

jeden aspekt. Nezachránila nás ani tak Kristova smrť /aj keď aj tá/, ale skôr jeho poslušnosť až na smrť. Kristova poslušnosť je potom náhradou za Adamovu neposlušnosť.

MY Známy kazateľ Raniero Cantalamessa píše vo svojej knihe *Poslušnosť* toto: „Kristovu poslušnosť možno prirovnať k mohutnému vodopádu, ktorý dal do pohybu obrovskú elektrárňu. Z neho vyšiel prúd nabitý energiou, ktorá sa v Cirkvi tiahne celými dejinami. Ale ak má dom prijímať energiu a svetlo, nestačí mať vedľa neho elektrické vedenie. Musí byť s nimi spojený drôtom. Na duchovnej úrovni sa to uskutočňuje krstom. Krst je okamih, keď sa každý jednotlivý človek dostane do kontaktu s prúdom milosti, ktorý pochádza z Kristovho veľkonočného tajomstva, a "zaiskrí" v ňom nový život. Krst má mimoriadny význam pre kresťanskú poslušnosť. Platí totiž zásada: Ak sa dobrovoľne podriadiť niečej autorite, sme potom povinní mu slúžiť a poslúchať ho. Prví kresťania sa skutočne dobrovoľne podriadili Kristovej autorite v deň, keď ho v krste prijali za svojho Pána. /Boli pokrstení ako dospelí/. Pri krste došlo k zmene pána, k zmene tábora: od hriechu k spravodlivosti, od neposlušnosti k poslušnosti, od Adama ku Kristovi. Staroveká liturgia to všetko vyjadrovala antitezou: "Zriekam sa - verím." V staroveku sa v niektorých krstných obradoch vyskytovali dramatické gestá, ktoré takmer viditeľne predstavovali tento vnútorný proces. Dospelý kandidát krstu sa najprv obrátil na západ, ktorý sa považoval za symbol temnoty, a urobil znamenie, že odmieta a odháňa satana a jeho diela. Potom sa obrátil na východ, symbol svetla, a hlbokou poklonou privítal Krista ako svojho nového Pána. Poslušnosť je teda pre kresťanský život niečo podstatné a životodarné. **Poslušnosť z tohto pohľadu nie je podriadenosť, ale skôr pripodobnenie.** Poslúchať takéhoto Pána znamená byť mu podobný, nasledovať ho, pretože aj on poslúchal.“ Toľko Raniero Cantalamessa.

ADE Kto je skutočným Pánom môjho života, a teda koho prakticky poslúcham? Prácu? Zábavu? Elektroniku? Sociálne siete? Návykové látky? Bohatstvo? Sám seba? Vydajme sa na vrch do ticha s Bohom a tam hľadáme. Úprimná odpoveď na tieto otázky ukáže, nakoľko sme Božími synmi a dcérami a nakoľko túžime po hlbokom vzťahu s Bohom, ku ktorému nás vyzýva dnešné evanjelium. Amen.